

1897-04-09

SENDER

Theodor Philipsen

RECIPIENT

Joakim Skovgaard

FACTS

Document type:
Letter

Archive:
Mappe 107 nr. 38

TRANSCRIPTION

Afventer transskription.

København 9^d April 1894

Kjære Loakim

Tak for brevet. Nei mig er
det ikke der har været saa
heldig at løbe med en ny
flut, min har i sin ungdom
været brun, nu er Lourens
ubestemt milt, saa der kan
jeg distoværre ikke faae
ordentlig. Folket er at
feid af. La du har ret
jeg er ogsaa ikke langt fra
det Punkt, hvor jeg melder
mig fortrydelse, hvis vi
ikke, efter de nærmere
Oplysninger opgiver Byg-
planerne, saa tror jeg at jeg
tager afsked, ikke, jaar eller
saalange vi blive i vor
gamle Flut, men en ny
Bygning gaar jeg temmelig
askert ikke med til

Noget saa endesvagt som
Pui Carl Nicolais Plan
kan man kun undfange
naar man er aldeles ubjendt
med Lø og Havneforhold, gæde
om man faaer det gjenstjælt
Prospekt, saa er det kun
en Fælde for at komme til
at sælge et gammelt daarløst
Skeibeskib, som er vordt løst,
til en høj Pris, og naar det saa
skal forandres, og Skeibstømmeret
skulde have faldt, saa blive vi
plaaede paa Landjorden, saa
kan di tro at illades fordele
man ganske anderledes at
klæde Folk af, di kan tro
at har en Landvarer, og iøjeblik
Erfaring. De Folks som man
maa henvende sig, til give
et saa højt Løn, og et
omtrunt Løst, saa laar som muligt
Overdø, for at faa os til at gaa

i. Forst, alt hvad der høres til
den anseer det for en Rist
at skaffe sig saa stor Fortjeneste
som muligt, hvor man træder
der er Capital at tage af, saa
det gaaer sig aldrig med det. Og
saa selv Ideen, der i sig selv
er saa latterlig, at den som
synes maae vække de fleste
alvorlige Folks Miskunst, faar
di en saadan Art, hvorledes
der vilde tage sig ud mellem
Fiskerikvaer, Kulprammer
og i Kvarterer af Byen, hvor
Trafikken med Gæder, Kretser
til Tiden er saa stor, at man
skulde kunne komme paa, hvor
meget Publikum troer di
man kunde gøre Begynder
paa, naar de først havde
været henne, og monst sig over
det nye og latterlige i Ideen.
Men lad dem mere sig som

do ville þu kann forúð sagt
det bliver et stort Brydning
en uendelig Kval, til ingen Nytte.
Trækkes þu mig ud, som sagt
ikke förend vi forlade vor
Bygning, saa gaar þu tilbage
til Kleris. Rart var det at
vi paa sidste Møde fik
et Resultat om vor Udatle
iaar, thi vi havde nær glemt
den vigtigste Aarsag, hvorfor
vi existerer. Lev nu vel
mim Ven, Du skal vel
snart afsted til Stockholm,
god Fornøjelse, hils din
Hustru og alle vore
fra din hengjære Ven

Th. Philipsen